

Universiteit
Leiden
The Netherlands

In de oude fout : over het meten van recidive en het vaststellen van het succes van strafrechtelijke interventies
Wartna, B.S.J.

Citation

Wartna, B. S. J. (2009, March 5). *In de oude fout : over het meten van recidive en het vaststellen van het succes van strafrechtelijke interventies*. Onderzoek en beleid WODC. Boom Juridische uitgevers, Den Haag.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13596>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13596>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen

Behorende bij het proefschrift

In de oude fout

Over het meten van recidive en het vaststellen van het succes van strafrechtelijke interventies

B.S.J. Wartna

1. Een wereld zonder verborgen criminaliteit is een wereld zonder vrijheid of verlangen. Het *dark number* is het 'zijnstekort' van de criminologie. Tegelijk is het de prijs van ons bestaan. We willen niet 24 uur per dag in de gaten worden gehouden (cf. noot 18).
2. Het is merkwaardig hoezeer officiële criminaliteitsstatistieken worden gewantrouwd, terwijl zij toch meer dan de uitkomsten van zelfrapportages of slachtofferenquêtes via kenbare regels totstandkomen. Statistieken zijn in essentie sociale constructen. Antwoorden op enquêtevragen zijn dat echter ook, maar raadselachtiger in hun herkomst en slechter te reproduceren.
3. In de zoektocht naar geschikte interventies mag geen enkel theoretisch perspectief worden uitgesloten, tenzij het onvoldoende is uitgewerkt of ondubbelzinnig is weerlegd (p. 140). Of indruist tegen de algemeen aanvaarde ethiek.
4. De tbs-maatregel is naar alle maatstaven de meest ingrijpende, dure en pretentieuze sanctie die wij in Nederland hebben. Toch kennen we de effecten van deze sanctie niet. Een omissie, die niet mag worden weggewuifd door te verwijzen naar 'andere sectoren van zorg of detentie' waar evenmin overkoepelend evaluatieonderzoek plaatsvindt (TBS-klinieken, 2005: 7).
5. Mensen die werken met justitiabelen en die in weerwil van de hoge recidivecijfers blijven geloven in het ideaal van resocialisatie, verdienen ons respect omdat zij niet zijn vervallen tot cynisme.
6. Resocialisatie wordt vaak gecontrasteerd met straf. De twee begrippen worden gezien als tegenpolen. Maar het is niet straffen óf resocialiseren. Resocialisatie is straf.
7. De kwaliteit van een evaluatieonderzoek valt niet samen met de score op de Maryland Scientific Methods Scale.
8. De noodzaak om via gerandomiseerde studies kennis op te bouwen over de effecten van strafrechtelijke interventies neemt af naarmate we meer weten over de omstandigheden die tot recidive leiden.
9. Alle typen onderzoek, in alle fasen van de evaluatieketen, kunnen aanwijzingen opleveren die bijdragen tot een rationeler sanctiebeleid (p. 24). De vraag wat moet worden verstaan onder 'rationeel sanctiebeleid', is hiermee nog niet beantwoord.
10. In plaats van eenzaam rond te waren op het verlaten eiland kunnen de gebroeders Eénoog en Oogklep zich maar beter aan elkaar vastklampen (cf. noot 19).